Svatá Hora

5-6
2016
ročník LIII



Rekonstrukce v obrazech • Farní charita slaví • P. Anton Verbovský



Všechny tři manuály (klaviatury) hracího stroje varhan - klávesy z ebenového dřeva a kosti - včetně převodních dřevěných abstraktů



Celkový pohled na hlavní varhanní skříň (hlavní stroj, positiv) zčásti osazený píšťalami

Manubria jednotlivých rejstříků varhan (např. Octava, Superoctava...)

Části varhanní skříně - pedálové věže

Část pozlacené, mramorované varhanní pedálové skříně včetně barevných řezeb a ornamentů







OBSAH

Úvodník

Čas zamyšlení – čas k proměně **3**

Ze Svaté Hory

Rozhovor s P. Antonem Verbovským **4**
S hudbou v srdci sloužit Pánu **10**
25. výročí založení Farní charity Příbram **13**
Příbramská svatohorská šalmaj **14**
Milosti Panny Marie v obrazech **16**
Nové svatohorské muzeum **20**
Hudba na Svaté Hoře v roce 2016 **22**
Rekonstrukce v obrazech **23**
Zprávy ze Svaté Hory **50**

Spiritualita

List přátelům **44**
Homilie P. Antona Verbovského, CSsR **46**
Více je třeba poslouchat Boha než lidi **47**

Informace

Listárna **49**
Stavba velkých svatohorských varhan **52**
Exercicie, pouť **53**
Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **54**



Fotografie na titulní straně časopisu:
P. Anton Verbovský

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Časopis **Svatá Hora • LIII.** ročník

Čas zamyšlení – čas k proměně

Závěr roku s sebou nese podněty k zamyšlení, ke krátkému pohledu na svůj život, na to, co se v odcházejícím roce událo. Vítáním nového roku si člověk vědomě či podvědomě klade otázku ohledně budoucnosti.

Tváří v tvář obavám, které se při pohledu na různá nebezpečí moderní doby mohou objevovat, můžeme mít dojem, že nic nezmůžeme vůči tak silnému zlu, které se jakoby čím dál víc a víc ukazuje ve všech možných, téměř všemocných podobách. Co nám může přinést další rok?

Ani minulost, ani budoucnost nemáme v rukou, i když nás některé prožité skutečnosti ovlivňují v naší přítomnosti. Jedná se o zraněné emoce, špatné zkušenosti s tím, či oním člověkem, nebo smutné konstatování, že nedokážeme změnit některé špatné návyky své povahy.

Náš pohled na minulost, přítomnost i budoucnost by měl vycházet z atmosféry našeho setkání s Ježíšem, naším Spasitelem.

Zkusme naklonit ucho své duše na předpověď budoucnosti, jaký Bůh nás bude čekat v tomto novém roce. U koho budeme moci hledat sílu v bezmoci, kam se budeme moci obrátit při dolehajícím zoufalství? Kdo je vlastně naší budoucností a jaký Bůh chce s námi prožívat naši přítomnost? On totiž přichází vždy „nyní“ a „teď“. Chce se dát poznávat jako ten, který je skutečný a reálný.

Ježíš Kristus přichází jako ten, o kterém předpověděl Boží Duch v žalmu 103 následující skutečnosti:

„On ti odpouští všechny nepravosti,
ze všech nemocí tě uzdravuje,
vykupuje ze zkázy tvůj život,
věnčí tě milosrdenstvím a slitováním,
po celý tvůj věk tě sytí dobrem.
Hospodin je slitovný a milostivý,
shovívavý, nejvýš milosrdný;
nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně.
Nenakládá s námi podle našich hříchů,
neodplácí nám podle našich nepravostí.
Jako vysoko nad zemí je nebe,
tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi,
kteří se ho bojí;
jak je vzdálen východ od západu,
tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti.
Dobrořeč má duše Hospodinu!“

Den co den udělejme malý krůček směrem k němu. Přizpůsobujme naše smýšlení jeho pohledu na svět i člověka. Ukrajujme den co den kousíček ze svého egoismu, abychom mu dali větší prostor ve svém srdci. Pak nás zajisté bude čekat skvělá budoucnost, která nebude chimérou, ale naplněním naší lidské přirozenosti.

P. Josef Michalčík, CSsR

Na Svatou Horu jsem nešel do neznáma

Milí čtenáři, v našich pravidelných otaznících vám v tomto čísle přinášíme rozhovor s redemptoristou O. Antonem Verbovským, kterého si určitě z doby jeho svatohorského působení dobře pamatujete. Otec Anton již dva roky působí v klášteře redemptoristů v ukrajinském Korolevu. Při nedávném osobním setkání na Svaté Hoře nás natolik zaujalo jeho poutavé vyprávění o Ukrajině, že jsme jej později požádali o rozhovor.


S rodiči

Kde ses narodil a kde jsi prožil dětství?

Pocházím z malé vesničky (asi 750 obyvatel) na Východním Slovensku, která se jmenuje Ďačov a je v okrese Sabinov. Narodil jsem se jako první ze tří dětí v městečku Lipany, kde byla v té době porodnice pro naši spádovou oblast. Dětství jsem prožil ve výše zmíněné vesničce se svými sourozenci bratrem Markem a sestrou Aničkou.


Na gymnáziu v roce 1988

Kam jsi chodil do školy, jaká byla další studia?

V letech 1978 až 1982 jsem navštěvoval základní školu u nás ve vesnici a pak jsem pokračoval v Lipanech do roku 1986. Po skončení školy jsem nastoupil na gymnázium v témže městě. V posledním ročníku nás zastihla revoluce, a tím se otevřela i možnost svobodně žít křesťanský i řeholní život. Proto jsem hned po ukončení střední školy požádal o vstup do Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele – řádu redemptoristů. Od 1. 8. 1990 jsem nastoupil do noviciátu v Polsku. Protože jsem z viceprovincie Michalovce, která náleží k východnímu obřadu, měl jsem možnost také odejít do Kanady. Bližší Polsko u představených „vyhrálo“. Tam nás bylo z tehdejší Pražské provincie, Bratislavské viceprovincie a naší Michalovské viceprovincie asi sedmnáct, mimo jiné i P. Přibyl a P. Michalčík. Po noviciátě následovalo dvouleté studium filosofie v Krakově, které jsem ukončil rigorózní zkouškou, a pak jsem pokračoval ve studiu teologie, dva roky v polském Tuchówě a dva roky v Římě. Po roce kněžského působení jsem absolvoval v Krakově tzv. „Tirocinium“, což je roční příprava na vedení lidových misií, rekolekcí a duchovních cvičení.


Vstup do noviciátu, 1990


Prázdniny na lyžích, 1994

Kdy ses rozhodl pro kněžské povolání?

No to bylo dávno, že si to ani nepamatuju.

Ve farnosti jsme byli celkem dobrá a početná parta mladých, a i když byla doba komunismu, žili jsme velice aktivně. V létě jsme jezdili na poutě nebo na rekolekce formou hnutí Světlo-Život, čili Oázy. Pak během roku jsem se setkával s jinými kluky v Prešově na formaci, kterou vedli animátoři hnutí. Tak jsem pomalu cítil přitahování Pánem. Již na gymnázium jsem šel s jistou touhou, že bych po ukončení pokračoval ve studiu a přípravě na kněžství v kněžském semináři. Samozřejmě, během střední školy to bylo mnohdy „proměnlivo oblačno“, ale nakonec jsem v jednom okamžiku pochopil, že moje místo je blízko Krista. A když se po revoluci ukázalo, že spousta mých známých jsou řeholníci a kněží, tak to jenom pomohlo mému rozhodnutí, protože styl jejich života se mi líbil a chtěl jsem žít jako oni.

Jak vzpomínáš na období, které jsi strávil na Svaté Hoře?

Možná bych začal od okamžiku, kdy jsem se se Svatou Horou potkal poprvé. Bylo to v roce 1991, když jsme byli na prvních slibech dvou našich spolubratrů z noviciátu - Stanislava Přibyla a Drahoše Suchánka. Bylo to v srpnu o pouti a my jsme spali v dnešní kapli. Pro nás čerstvé řeholníky bylo zajímavé setkat se se staršími spolubratry, z nichž mnozí prožili období komunismu ve vězení a později v opuštěných západních Čechách. Pak jsem tam byl asi dvakrát na exerciciích. Takže jsem na Svatou Horu nešel do neznáma. Období na tomto místě mě mnoha věcem naučilo. Byla tu jiná, poutní forma pastorace. Mnohdy se člověk setkal s lidmi jenom jednou, a proto i ve zpovědi to bylo potřeba mít na zřeteli. Bylo to jako v malé firmě. Mnoho různých „úseků“, a tak člověk mohl vidět, jak věci dělat, i nedělat. To mi pomohlo v budoucnu neopakovat chyby, které jsem viděl nebo udělal. Samozřejmě bylo i mnoho pozitivního, což vycházelo z různorodosti poutníků. Potkal jsem lidi z Nagasaki, Singapuru, Brazílie či Ugandy. Byla to dobrá zkušenost.


Před věčnými sliby, 1996

„Během střední školy bylo mnohdy proměnlivo oblačno, ale nakonec jsem v jednom okamžiku pochopil, že moje místo je blízko Krista“...


Kněžské svěcení, Michalovce 1997

Tvoje čeština je výborná, asi nebyl problém se ji naučit, jakými dalšími jazyky mluvíš?

Děkuji za kompliment. Jsem z generace, která vyrůstala v češtině i slovenštině, takže jistá výhoda tu je. A i když jsem se v Čechách setkal i s tím, že Slováci česky nemluvili, já jsem se snažil naučit se češtinu a kázat česky, protože je, myslím, správné, když se Slovo Boží hlásá v mateřském jazyce posluchačů.

Z jiných jazyků, z důvodu studijních pobytů, jsem se naučil polsky a italsky.

Máš hudební talent, byla radost poslouchat nešpory, které jste zpívali s P. Šmolíkem.

Mám rád hudbu a zpěv. Náš východní obřad je protkán různými zpěvy a odmala jsem rád v chrámě zpíval. Hudební talent jsem zdědil po pradědečkovi, který byl dobrým zpěvákem a předzpěvoval na poutích a při liturgiích. A sestřenice mé maminky je na Slovensku známá jako zpěvačka lidových i náboženských písní. Jmenuje se Monika Kandráčová a její syn Ondrej má dnes velice populární kapelu Kandráčovci.

Žiješ nyní v jiné zemi, prožíváš další etapu života, jak ses adaptoval v odlišném prostředí?

Ano, již druhým rokem jsem na Zakarpatské Ukrajině, konkrétně ve vesnici Korolevo, Vinohradovského rajonu. Do Rumunska máme asi 15 km a do Maďarska 18 km. Adaptovat bych se ani nechtěl. To by totiž znamenalo, že přijímám zdejší styl života. Možná bych začal od toho, že se snažím to odlišné prostředí poznávat a pochopit lidi, proč žijí tak, jak žijí. Proč jim vyhovují takové podmínky. Po zkušenosti s komunismem u nás vidím, že jsme byli ušetřeni silné degradace lidskosti, i když nás to taky poznamenalo…



A už jsi něco z toho stihl pochopit?

No pochopil jsem, že pro nás nepochopitelné věci jsou tady jistým standardem. Například cesty se tady opravují každým rokem a každým rokem se znovu zničí. A to takovým způsobem, že to vypadá, jako by se tam „sto let“ nic nedělalo. Nechápu, proč se neudělá jedna pořádná oprava silnice, která vydrží třeba deset let a bude to výhodné pro všechny.

Když kněz přijde na nové působiště, jaké jsou jeho první kroky a úkoly? S čím ses musel vyrovnávat a co tě překvapilo?

Myslím, že existuje obecné pravidlo, že se na začátku nedoporučuje dělat nějaké radikální změny, když to není nevyhnutelně nutné. Je dobré nějaký

čas farnost poznávat a pak vnášet své představy a zkušenosti. Já jsem vešel do situace „rekonstrukce“, takže to nějak určovalo a nadále určuje moje úkoly. Tím, že jsem byl deset let v Čechách a na každém místě vždycky byli lidé, kteří měli tuhle oblast na starosti, bylo pro mne obtížnější naskočit zde do rozjetého vlaku. Díky pomoci spolubratrů a okolních kněží se to pomalu dostalo do normálu. Bylo potřeba zjistit, kde se dá co kvalitně koupit za normální ceny. Potřeboval jsem kontakty na dělníky, kteří pracují dobře a neošidí… Překvapilo mě hodně věcí, a to jak charakteru „duchovního“ tak i „světského“. To by bylo na další rozhovor.


U sv. Alfonse, 1996

Jak jsi došel k tomu, že můžeš sloužit liturgii ve východním i západním ritu?

Za prvé, ke službě ve dvou ritech je potřeba mít povolení z Kongregace pro Východní církve v Římě. Vydává se při pastorační potřebě a dostatečném poznání obou obřadů, na základě žádosti představeného, v mém případě mého viceprovinciála. Můj rodný obřad je východní, konkrétně byzantsko-slovenský. V něm jsem byl pokřtěn, a přijal další svátosti, včetně kněžského svěcení. Na studiích jsem byl v latinském prostředí, takže jsem měl možnost blíže poznat západní obřad. Když jsem byl jako jáhen v Římě na studiích, tak jsem tam dostal biritualismus – možnost sloužit ve dvou ritech, protože jsme bydleli v klášteře, u kterého fungovala farnost, kde byla potřeba pomoci v pastoraci.

Jaké jsou zásadní rozdíly?

Rozdíly jsou, krátce řečeno, ve vnější formě. Pravda, která se chce lidem sdělit, je stejná, jen se užívá jiné formy. V našem obřadě k doprovodu liturgického zpěvu nehrají varhany nebo jiné hudební nástroje. Zpívá se podle osmi hlasů, které mají ještě své vnitřní rozdělení, takže je u nás potřeba umět zpívat. Jiná je také skladba liturgického roku: začíná se 1. září, tedy ne první nedělí adventní. Čas přípravy na Narození Páně začíná 15. listopadu a jmenuje se „Filipovka“ od sv. Filipa, podle jehož svátku období začíná. Máme tři liturgie: sv. Basila Velkého, sv. Jana Zlatoústého


Dekanátní křížová cesta Vinogradov


Svatá Hora

a sv. Řehoře Dialoga. Každá se slouží podle pravidel v konkrétní dny liturgického roku. Jsou jiná liturgická roucha, slouží se zády k lidu, kněz je od lidu oddělen ikonostasem – „zdí“ z ikon v několika řadách. Ke sv. liturgii užíváme kvašený chléb a víno a přijímání je pod obojím způsobem lžičkou.

Můžeš našim čtenářům popsat svůj obvyklý den, ať už všední nebo sváteční?

Ráno vstávám 5.20, abych do 6.00 otevřel chrám. V 6.00 máme ranní modlitby a v 7.00 je liturgie. Většinou s námi koncelebrují i diecézní kněží, takže potom si dáme společné kafe a snídani. Od 9.00 začíná „práce“, která obnáší nákup materiálu, potravin, vyřizování na úřadech, nebo věci potřebné k pastoraci a duchovnímu životu. Ve 13.00 máme oběd a před ním se modlíme ekvivalent latinské modlitby přes den, 6. hodinka. Odpoledne se opakuje něco z dopoledního programu, dle aktuální potřeby. Večer je večerní modlitba, ekvivalent nešpor a soukromá večeře. Večer se podívám na nějaký smysluplný film nebo si něco poslechnu a kolem 22.00 jdu spát.


Poutní vigilie Korolevo

Jak vidíš úroveň života z víry v Čechách a na Ukrajině?

Je to těžké porovnávat, když jsem neměl možnost navštívit i jiné oblasti Ukrajiny. Ale myslím si, že v Čechách je víc vnitřní.

K čemu nebo ke komu máš na Ukrajině nejbližší vztah, co ti tu naopak nejvíce vadí?

Vadí mi alkoholismus a lhostejnost společnosti. Kladné vztahy se zatím budují pomalu.

Jaká byla tvoje cesta k redemptoristům?

Cesta ke kněžství a redemptoristům byla víceméně stejná.

Kde všude jsi v Kongregaci redemptoristů působil?

Delší působení jsem měl kromě studia v Polsku a Itálii v Chorvatsku - 1 rok, v Čechách 8 let a na Ukrajině 2 roky.


Klášter a kostel v Korolevu

Jaké máš zájmy a koníčky?

Dobrá hudba, dobrý film a dějiny.

Máš dobrý smysl pro humor, co ti dokáže učinit radost?

Když jsem doma u rodičů a každé setkání s dobrými lidmi.

Milý Antone, moc Ti děkujeme za netradiční rozhovor, kterým jsme tak trochu propojili Svatou Horu a Korolevo. Přejeme Tobě i spolubratrům v klášteře Boží požehnání při veškeré bohulibé činnosti.

S P. Antonem Verbovským CSsR korespondovaly Iva Dušková a Marie Štefaniková


Příprava na zimu v Korolevu

S hudbou v srdci sloužit Pánu

vzpomínka na Ludmilu Štefanikovou, svatohorskou varhanici



Dne 29. září 2016 zemřela ve svých 61 letech dlouholetá svatohorská varhanice Ludmila Štefaniková. Moje teta byla již od dětství a mládí velmi obětavou varhanicí nejen na Svaté Hoře, ale podle potřeby i v mnoha dalších kostelech v Příbrami a okolí. Jezdila hrát prakticky kdykoliv bylo potřeba, na úkor svého pohodlí i mnoha zdravotních obtíží, až do konce svého života. Vzpomínám si, jak jsem jí se svými sourozenci Vaškem a Aničkou častokrát vypomáhala zpěvem při bohoslužbách, především při slavnostních příležitostech v Hříměždicích, Dublovicích, Dolních Hbitech, Višňové, kolik jsme odzpívali společně pohřbů v příbramské hřbitovní kapli…

V posledních letech svého života teta vypomáhala hraním také v kostele sv. Josefa v Obořišti a samozřejmě hlavně na Svaté Hoře. Záleželo jí na tom, aby byly především o slavnostech a větších svátcích doprovázeny všechny mše svaté. Pokud varhaník chyběl, byla ochotná třeba i třikrát denně přijet na Svatou Horu a varhanní doprovod obstarat. Toto vše dělala nezištně, z lásky k Pánu Ježíši a Panně Marii.

Myslím si, že teta na Svaté Hoře zaujímala svým hraním velmi důležité místo a v tomto rozsahu bude ještě dlouho nezaplněno…Slovy místního redemptoristy P. Škrni: „Teď, když nám umřela Lída, je to špatné, ta byla vždycky k dispozici, to byl ten největší klad. Byla ochotná, auto měla pořád připravené a hned jela…Po téhle stránce na ni budeme hodně dlouho vzpomínat."

Marie Štefaniková, neteř



Se svou maminkou asi ve čtrnácti letech před Svatou Horou

Přinášíme vám ještě vzpomínku Ludmily Štefanikové, která byla v našem časopise již otištěna v roce 2012.

S vděčností vzpomínám na dobu prožitou s redemptoristy na Svaté Hoře

Když měli v roce 1951 moji rodiče svatbu na Svaté Hoře, zpívali tam i svatohorští ministranti. Maminka měla k Panně Marii prosbu, když by měli syna, aby tam zpíval také. Panna Maria ji vyslyšela, ale trošku jinak…Chodívali jsme tehdy pravidelně do kostela k sv. Jakubu do Příbrami. Roku 1968 jsem šla za družičku pateru Rozmajzlovi, když měl primici. Tu sloužil na Svaté Hoře. Odvedly jsme ho tedy průvodem až ke Korunovačnímu oltáři, takže jsem dobře viděla nejenom na oltář, ale i na letní kůr plný zpěváků. Dirigoval je kněz oblečený v klerice. Já poslouchala a myslila si: Tam se nikdy nedostanu. Ale už příští rok mi maminka vyjednala první hodinu hry na varhany. Přišel mi otevřít pater Líkař a já v jeho úsměvu viděla vlídnost a dobrotu. Odvedl mne k pateru Břízovi, pod jehož vedením jsem brzy začala hrát nejdříve při uctívání, pak při sv. přijímání a nakonec celou mši svatou. Jednou mi řekl: Budeš hrát sama. A já, i když jsem chodila celý život do kostela, jsem najednou nevěděla, kdy mám vlastně hrát. Naštěstí měl mši P. Líkař, tak mi pomáhal tím, že vždycky počkal, až začnu. A po mši jsem neslyšela, jestli to bylo dobře, nebo špatně. Hraní bylo hodně. Kdykoliv P. Bříza potřeboval, omluvil mne ve škole, protože se znal s panem ředitelem Vepřekem, a já přicházela do školy až po „deváté" mši svaté. Kolikrát dohra jedné mše sv. byla předehrou ke druhé. Byla jsem tedy na Sv. Hoře dost často a otcové redemptoristé mi dávali svou vděčnost najevo úsměvem a dobrým slovem. Kdykoli jsem mohla přijít do kláštera. Stejně tak i kněží, kteří přišli s poutníky, nezůstali bez povšimnutí. Byli vítáni. Já, jako malá holka, jsem měla také plno otázek i problémů. Mohla jsem kdykoli přijít za P. Líkařem



Se svým duchovním přítelem a rádcem redemptoristou P. Líkařem



Zpívání na svatohorském „letním kůru" pod vedením sestřičky Irmy v polovině 80. let (teta druhá zleva)



Za varhanami kostela zřejmě v Dublovicích

a ten mi nikdy neřekl, že nemá čas. Jeho dveře byly otevřené komukoliv. Měla jsem k němu tehdy velkou důvěru. Jemu také dílem vděčím za výchovu – řekl mi, že má exercicie pro svobodné dívky a že mne vezme, i když jsem ještě mladá. Kdo ví, co bude potom, říkal. A byla to jeho poslední duchovní cvičení. …S vděčností vzpomínám na dobu prožitou na Svaté Hoře. Nejenom na P. Líkaře a Břízu, ale i na P. Housku, Vaňka a další, kterým, kdykoliv je v duchu potkám, děkuji za jejich dobrotu, vlídnost, vstřícnost, úsměvy a povzbuzující slova. Modlím se a prosím o to, aby bylo více takových redemptoristů, jako byli (jsou) oni. Svým životem ukazovali lásku Nejsvětějšího Vykupitele všem lidem. Jeho vstřícné upřímné srdce proto vyprošuji i všem současným členům Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele.

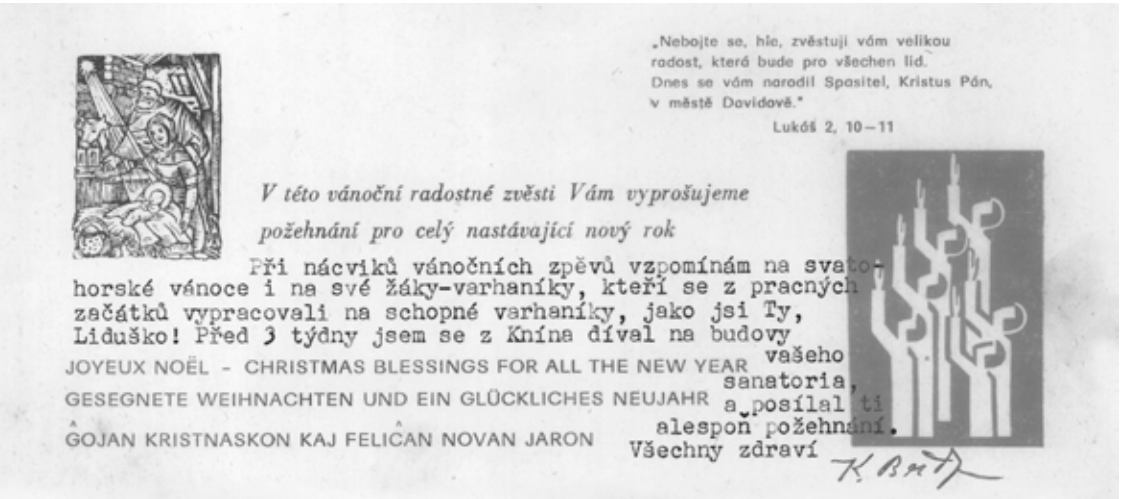
L. Štefaniková



Požehnané
vánoční svátky
a Boží ochranu
pro dny nového roku
přeje Tobě i celé rodině

Vzpomínám, že před osmi roky se konaly v Příbrami oba vánoční koncerty s přenesenými varhánkami, Tys mi rejstříkovala, obracela noty a především často zastupovala za varhanami na Sv.Hoře. A co to bylo zpívání v dal*ích létech na Sv.Hoře o vánocích! A v*echno jsme to rádi dělali a máme na to ty nejhezčí vzpomínky. Jak varhaničí*, zpíváte také někdy něco se sestřičkou?

Vzpomínky i pochvalná slova v korespondenci od P. K. Břízy



„Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově."
Lukáš 2, 10–11

V této vánoční radostné zvěsti Vám vyprošujeme požehnání pro celý nastávající nový rok

Při nácviků vánočních zpěvů vzpomínám na svatohorské vánoce i na své žáky-varhaníky, kteří se z pracných začátků vypracovali na schopné varhaníky, jako jsi Ty, Liduško! Před 3 týdny jsem se z Knína díval na budovy vašeho sanatoria, a posílal ti alespoň požehnání. Všechny zdraví

JOYEUX NOËL - CHRISTMAS BLESSINGS FOR ALL THE NEW YEAR
GESEGNETE WEIHNACHTEN UND EIN GLÜCKLICHES NEUJAHR
GOJAN KRISTNASKON KAJ FELICAN NOVAN JARON

25. výročí založení Farní charity Příbram

V úterý 11. října v 15 hodin se svatohorská bazilika zaplnila pracovníky, dobrovolníky a přáteli charity. Místní charita totiž slavila a děkovala za 25 let působení v Příbrami. Slavnostní mši svatou sloužil pan kardinál Dominik Duka OP spolu s prezidentem Arcidiecézní charity Praha P. Stanislawem Gorou, administrátorem farnosti Březové Hory P. Robertem Ciezskowským a svatohorskými redemptoristy.



Farní charita Příbram vznikla v říjnu roku 1991 jako společenství dobrovolníků, kteří pomáhali nemocným nebo osamoceným lidem. Již od počátku se pod vedením zdravotní sestry Marie Váchové a ředitelky Marie Pachirové věnovali domácí zdravotní péči a sběru oblečení pro potřebné. Tato záslužná a bohulibá činnost byla vždy propojena s příbramskými farnostmi. Už od počátku je s ní spjat P. Ladislav Škrňa ze Svaté Hory a březohorský P. Jiří Rozmajzl. V současnosti s charitou spolupracují P. David Horáček, P. Jan Kuník a P. Robert Ciezskowski, kteří nejenom navštěvují klienty a pracovníky při pravidelných mších v denním stacionáři, ale jsou i velkou oporou a duchovními rádci.

Dnes je příbramská charita profesionální organizace – poskytovatel sociálních a zdravotních služeb. Ve čtyřech sociálních službách – pečovatelská a odlehčovací služba, denní stacionář, služby pro rodiny s dětmi a zdravotní, domácí ošetřovatelská péče - pracuje více jak 40 zaměstnanců. Charita se tak může postarat o každého, komu nepříznivé životní okolnosti obrátily život naruby.

Další informace o činnosti Farní charity Příbram naleznete na našich internetových stránkách www.pribram.charita.cz, nebo nás můžete kontaktovat na tel. čísle 318 63 50 50. Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!

Ing. Jiří Kala, ředitel Farní charity Příbram









Příbramská svatohorská šalmaj je slavnost hudby, tance, divadla a řemesel, která své návštěvníky přenáší do doby arcibiskupa Arnošta z Pardubic.

Po roční odmlce, kdy se akce z důvodu oprav Svaté Hory nekonala, se uskutečnil již devátý ročník a jeho nabitý program byl rozdělen do dvou dnů. Letos opět probíhala ve spolupráci s městem Příbramí, které slaví 800 let od svého založení. Hlavním organizátorem akce je hudební kapela Ginevra, která tradičně výtěžek ze vstupného rozdělila mezi Svatou Horu, Dětskou odbornou léčebnu v Bukovanech a Klub DEMKA – Společnost postižených dětskou mozkovou obrnou.

V pátek 9. září se program odehrával v Příbrami na náměstí T. G. Masaryka. V dopoledních a odpoledních hodinách se na scéně vystřídali zástupci z příbramských mateřských, základních, středních, a také uměleckých škol. Žáci při nich představili zejména svůj hudební a taneční talent. Nechyběla ale také řada scének s historickou tematikou.

Nejatraktivnějším bodem večerního programu byl historický videomapping. Na budovu kostela sv. Jakuba se během večera celkem třikrát uskutečnila komentovaná projekce, která mapovala nejvýznamnější mezníky v historii Příbrami. Nechyběla například zmínka o požáru v roce 1560, jmenování Příbrami císařem Rudolfem II. na královské horní město, vzniku kapličky Svaté Hory a zázračném uzdravení Jana Procházky nebo o neštěstí, které se událo v roce 1892 v dole Marie na Březových Horách.

Dále během večera vystoupili například svatohorští trubači, kapela Quanti Minoris, divadlo Kvelb a hudební skupina Ginevra zahrála společně s akordeonovým souborem Harmonion. Doprovodný program pátečního dne kromě stánků s občerstvením tvořila výstava prací žáků základních, mateřských a uměleckých škol. Návštěvníci se mohli zúčastnit projížďky kočárem, poslechnout si flašinetáře Jana, vyfotit se v dobových kostýmech nebo vyzkoušet nevšední dobové atrakce komediantské společnosti Al Rašíd.

Sobotní program se přesunul na náměstí před Svatou Horou. Tradičně ho zahájil dobový průvod v čele s Arnoštem z Pardubic, který v rámci zahajovacího ceremoniálu pronesl slavnostní řeč. Středověké slavnosti se jistě nemohou obejít bez historického šermu a tance, a tak se během dne představila velká řada hudebníků, tanečníků a divadelníků. Pro děti byly připraveny pohádky Dlouhý, Široký a Bystrozraký a Krysáci. O veselou a hravou atmosféru se postarali komedianti ze společnosti Chůdadlo. Zazněla také řada historizujících kapel. Novinkou na Šalmaji byl například Kat Pawouk, který přímo na divácích předvedl středověké mučicí nástroje.

Mimo hlavní scénu byly především pro děti připraveny různé aktivity: malování na obličej, středověké hry, střelba z luku, ukázky sokolnictví, škola šermu nebo ukázky lidových řemesel. Podle obrazu z doby Václava IV. byla vedle nádvoří zřízena středověká umývárna a lazebna.

Současně se Šalmají tradičně probíhal Běh hasičů do Svatohorských schodů. Dvojice hasičů startovaly v Dlouhé ulici a vybíhaly v uniformách a s dýchacími přístroji přes 400 metrů dlouhé schodiště. Osmého ročníku soutěže se zúčastnilo celkem 63 dvojic mužů a žen. Poprvé si trať vyzkoušela také jedna dvojice dětí. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže proběhlo u Březnické brány.

Pro ty, kteří se na slavnost nemohli dostavit osobně, byl vysílán živý přenos na portálu Youtube, který pořídila školní televize GymTV. Dvoudenní program, který po oba dva dny moderovali Romana Plecitá a Gábor Mészáros, vyvrcholil vystoupením kapely Ginevra. Letošní ročník se opět těšil hojné návštěvnosti, ke které přispělo také překvapivě horké letní počasí. Na následující desátý ročník se můžeme těšit **9. září 2017**.

Barbora Blahnová







Milosti Panny Marie v obrazech

Svatohorský komiks

V minulém čísle našeho putování za zázraky, které se udály z milosti Panny Marie Svatohorské a které jsou vyobrazeny na stropech svatohorských ambitů, jsme dospěli až k Březnické bráně. Nyní ji pomalu opouštíme a vydáváme se dále na západ, směrem k Březnické kapli. Zakloňme tedy i dnes hlavy a s útěchou se zaposlouchejme do trojího vyprávění – o tom, jak Panna Maria Svatohorská pomáhá v nemoci a ve zranění. Průvodcem nám opět bude dávná brožura P. Václava Smolíka „Milosti Panny Marie Svatohorské“, hojně citující ze svatohorských kronik. Jejich archaická dikce nám možná někdy znesnadní porozumění, ale zato nás odmění jazykovou košatostí a leckdy i jemným humorem.

36

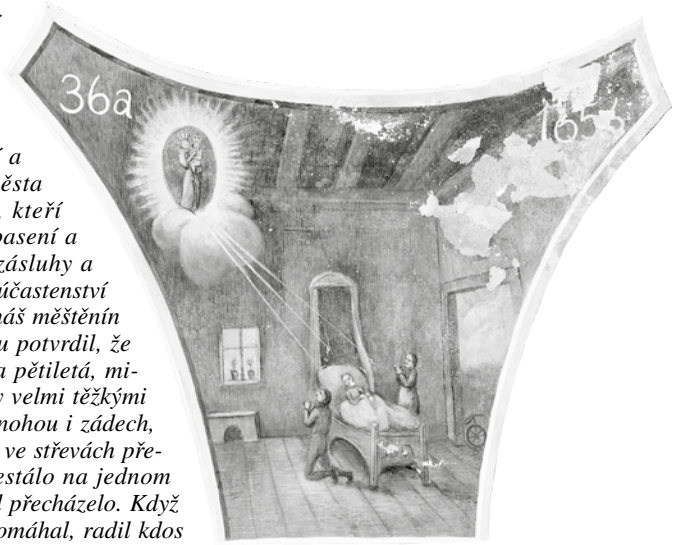


V centru oblouku následujícím za Březnickou branou je velký, podlouhlý barevný obraz představující nádherný povoz, tažený dvěma páry koní. V kočáře sedí dáma s malým dítkem. Povoz byl přepaden tureckými loupežníky, kteří dorážejí na muže, na kozlíku sedícího. Jeden zbůjník také střílí, není však jasné, zdali na vozku nebo na paní, v kočáře sedící.

Obraz vztahuje se na událost, kterou kroniky zaznamenávají na rok 1667 slovy: „22. února poděkoval zde s chotí svou hrabě z Paaru nejsv. Rodičce Boží Svatohorské za zachování života svého ve válce u Kaniše, kde mu ruka pravá prostřelena a odňata byla.“ Měl-li malíř svatoborský toto vyobraziti, měl ovšem těžkou úlohu. Kdyby namaloval jenom záslibnou pouť hraběte s chotí, nemohl by pozorovatel uhádnouti, co by ten nádherný kočár znamenal. Kdyby namaloval jenom bitvu u Kaniše a těžké poranění hraběte, nevěděl by divák, kterak tu Panna Maria pomohla. Proto umělec namaloval zároveň záslibnou pouť hraběte z Paaru s chotí a spolu i tu událost, která zavdala příčinu k této děkovné pouti, totiž těžké poranění jeho. Pro diváky je ovšem těžké rozluštiti, jak to všechno spolu souvisí, ale u umělců svatohorských to nesmí překvapovati. Již několikráte jsme viděli, že malíř namaloval věci společně, které ani časově ani místně nesouvisely. Ten nádherný povoz je tedy kočár hraběte z Paaru, který s chotí a dítkem putuje na Svatou Horu poděkovat P. Marii za svou záchranu ve válce; jeho poranění tureckými vojíny namaloval malíř, jako by se bylo stalo při té jízdě. – Toť ovšem jen naše skromná domněnka.

36 a

Pod obrazem právě vyloženým je malý, jednobarevný obraz. Ve venkovské světnici odpočívá na lůžku nemocná dívka. U ní klečí otec a vzpíná ruce k Panně Marii Svatohorské.



Událost zde zobrazenou líčí rychtář města Klatov v listě svém, který poslal na Svatou Horu a který zde zkráceně podáváme: „Kašpar Pithopaeus Kopidlanský, svobodných umění a filosofie mistr a královského města Klatov císařský rychtář. Všem, kteří tento list budou viděti, věčné spasení a Kristových zázraků skrze jeho zásluhy a přímluvu jeho nejčistší Rodičky účastenství vinšuje. Předstoupil přede mne náš měšťénín Daniel Vister, zedník, a přísahou potvrdil, že jeho dcerka Magdaléna, dívčina pětiletá, minulého roku na svátek sv. Voršily velmi těžkými nemocemi obtížena byla. Neb v nohou i zádech, v uších a očích a na celé hlavě i ve střevách přeukrutné píchání cítila, kteréž nestálo na jednom místě, ale z jednoho na druhý úd přecházelo. Když pak žádný lidský prostředek nepomáhal, radil kdos zarmouceným rodičům, aby zkusili některých posvátných prostředků. Oni však jako dobří katoličtí křesťané jich užíti nechtěli. I vzpomněl si jmenovaný Daniel Vister na veliké zázraky, které blah. Panna Maria na Svaté Hoře koná, a hned obrátil naději svou na Svatou Horu k divotvorné uzdravitelkyni nemocných, Panně Marii. Doporoučel jí ve svém srdci svou nemocnou dcerku, prose, aby ona sama ji uzdraviti ráčila. Po osmi dnech pak oznámil své manželce, že všecku naději složil ve Svatohorskou Pannu Marii, a že má v úmyslu putovat na Svatou Horu a tam svou dcerku na kolečku dáti dovézti. Což uslyševší manželka netoliko k tomu svolila, ale také slíbila, že i ona s nimi na tu svatou pouť se vypraví. Hned od toho okamžení jejich dcerka pocítila zmírnění bolestí a v krátkém čase tak okřála, že všechno předešlé píchání zmizelo a ta, která byla nedávno toliko kost a kůže, počala přicházeti k prvotní síle. K potvrzení toho všeho, a aby jak naši krajané, tak také od nás vzdálení národové poznali, že české hory netoliko zlatem a stříbrem a drahým kamením, ale také velikou zbožností křesťanského lidu a nebeskými zázraky z milosti Boží oplývají a poznavše divné skutky Boží, divili se jim a pospíchali na ty dobré hory, sepsal jsem tento list, jej svou vlastní rukou podepsal a stvrdil pečetí. V Klatovech dvacátého pátého dne měsíce máje, léta 1656. M. Kašpar Pithopaeus Kopidlanský.“

(Tento příběh si můžete prohlédnout v komiksovém zpracování.)

36 b

Na protějším jednobarevném obraze vidíme Svatou Horu, na ní z města Příbramě ubírá se děkovný průvod. V pozadí řádí smrt. Na Svatou Horu a Příbram padají paprsky, vycházející od P. Marie Svatohorské.

Obraz má letopis 1713. Kronika o tom vypravuje: „Roku 1713 řádil mor po Čechách tak strašně, že i v Příbrami působil veliký strach a hrůzu. Magistrát příbramský sám prosil tehdejšího superiora Svatohorského P. Větrovského T. L, aby ustanovil zvláštní veřejnou pobožnost za odvrácení rány morové. Pater superior ochotně vyhověl této prosbě a 9. října vykonán slavný průvod s milostnou soškou kolem města. Důvěra Příbramských k Matce Boží Svatohorské nebyla zklamána. Svatá Hora však sama utrpěla bolestnou ztrátu. Tři kněží byli ze Svaté Hory vysláni do Prahy, kde mor zvláště zuřil, aby nemocným posluhovali svatými svátostmi. Záhy však došla zpráva, že dva z nich již morem zemřeli a třetí leží nemocen.“

S využitím textu P. Václava Smolíka CSsR připravil a ilustroval Mikoláš Troup





Nové svatohorské MUZEUM

V roce 2015 prošel celý areál náročnou rekonstrukcí, díky které je naše nabídka rozšířena o nové prvky. Nabízíme nejen komentovanou prohlídku po areálu s průvodcem, ale i návštěvu expozice v muzeu.


Keramická kachle nalezená při rekon-



Za prohlídku stojí **nově vzniklé svatohorské muzeum**, které se nachází pod celým severním ambitem. V muzeu jsou mimo jiné vystaveny exponáty nalezené při rekonstrukci. Celá prohlídka začíná a končí u **barokní pece**, jež byla překvapivě objevena v přízemí kláštera. Expozice vypovídá o historii Svaté Hory. Události jsou zde na časové ose zasazeny do dějin Čech.

Pro děti je k dispozici samostatná časová osa se symboly, které souvisí s **pracovními listy**.

Na obrazovkách mohou nejenom děti sledovat čtyři **animované příběhy** o důležitých událostech z dějin Svaté Hory. Na dalším projektoru jsou vidět **plánky a ukázky** postupné výstavby poutního místa. Návštěvníci si mohou prohlédnout **jednu z našich studen**, u níž je informace o spojení s ostatními svatohorskými studnami. Zajímavé jsou také **ukázky** objevených **odvodňovacích kanálků** a nález **dětského hrobu**.

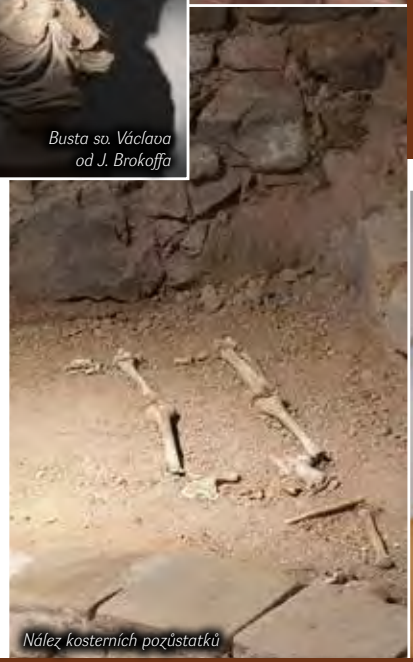
Ve vitrínách jsou **vzácné předměty ze svatohorské sbírky** a také drobné **nálezy z rekonstrukce**.

V muzeu se každý pohybuje samostatně. Vstup je umožněn přes prodejnu a infocentrum v ambitech, přímo pod hodinovou věží Svaté Hory. Popisky jsou **v českém a anglickém jazyce**.

Bezbariérový přístup včetně výtahu a nájezdu přímo do baziliky najdete na levém boku baziliky, z Březnické brány. Muzeum má také bezbariérový přístup.




Busta sv. Václava od J. Brokoffa


Nález kosterních pozůstatků


Pohled do expozice pod ambity



Vstupné do muzea		
	dospělí – plné vstupné:	90 Kč
	důchodci, děti (do 15 let), studenti, ZTP – snížené vstupné:	60 Kč
	rodinné vstupné (2 dospělí + 1 až 5 dětí):	210 Kč
	hromadné návštěvy dětí do 6 let (mateřské školy apod.):	20 Kč/dítě
	hromadné návštěvy žáků a studentů do 26 let:	40 Kč žák/student

Prohlídka s průvodcem		
	dospělí – plné vstupné:	120 Kč
	důchodci, děti (do 15 let), studenti, ZTP – snížené vstupné:	80 Kč
	rodinné vstupné (2 dospělí + 1 až 5 dětí):	290 Kč
	prohlídka s cizojazyčným výkladem:	170 Kč
	Prohlídka s cizojazyčným výkladem: důchodci – snížené vstupné:	150 Kč
	hromadné návštěvy dětí do 6 let (mateřské školy apod.):	25 Kč/dítě
	hromadné návštěvy žáků a studentů do 26 let:	50 Kč žák/student


Mapa působení jezuitů v Čechách


Vystupující skalní podloží


Zrekonstruovaný nález pece

Hudba na Svaté Hoře

v kalendářním roce 2016 (mimo liturgii)

1. 1. **Zpívání u jesliček** (14:00)
Jana Hovorková – varhany

3. 1. **Zpívání u jesliček** (14:00)
Pavel Šmolík – varhany

5. 3. Koncert **S Kristem trpícím a umírajícím společnost** (18:00)
Postní oratorium sestavené z písní A. Michny z Otradovic a členěné na 14 zastavení křížové cesty. Účinkovalo *Literátské bratrstvo DNES*

28. 3. **Velikonoční koncert** Svatohorského chrámového sboru (16:30)

16. 4. Koncert **Zahrada vzkříšeného Krista** (18:00)
Kateřina Falcníková – zpěv, *Mikoláš Troup* – varhany

10. 6. Dva koncerty s názvem **A noc mi bude světlem** v rámci Noci kostelů. *Mikoláš Troup* – varhany

30. 7. Koncert **Svaté lásky labyrint** (18:00)
Dominika Pilecká – zobcové flétny, *Mikoláš Troup* – varhany

27. 8. Koncert **Loutna česká Adama V. Michny z Otradovic** (18:00)
Celovečerní provedení nejslavnější hudebně-básnické suity českého baroka v barokním refektáři svatohorského kláštera. *Kristýna Fílová* – soprán, *Alžběta Churáčková* – alt, *Miroslav Kůzl* – cink, zobcové flétny, *Pavel Kopecký* – housle, *Mikoláš Troup* – cembalo, zpěv

17. 9. Koncert **Barokní ozvěny** (18:00)
Účinkoval soubor *Capella infernata*

1. 10. Svatováclavský koncert **České Nebe** (18:00)
Hudební portréty českého nebeského zastupitelstva. *Kateřina Falcníková* – zpěv, *Mikoláš Troup* – varhany

5. 11. Koncert **Sic luceat lux vestra** (Tak ať svítí světlo vaše) (18:00)
Účinkoval *Mikoláš Troup (varhany) a Jan Kuník* (čtení)

22. 11. **Svatocecilské nešpory** Pavla Šmolíka (18:00)
Účinkoval *Svatohorský chrámový sbor*

21. 12. Vánoční koncert Vepřekova smíšeného sboru.
Dirigoval *Pavel Šmolík*

25. 12. **Zpívání u jesliček** (14:00)
Jana Hovorková – varhany

26. 12. **Zpívání u jesliček** (14:00)
Jaroslav Tůma – varhany

26. 12. **Vánoční koncert** Svatohorského chrámového sboru (16:30)



Rekonstrukce v obrazech

1 *Společenská místnost kongregace*





3



1

Klášterní kaple



1

1 *V kancelářích byly odstraněny podhledy a zrestaurovány stropní malby*

2 *Kancelář provinciála*

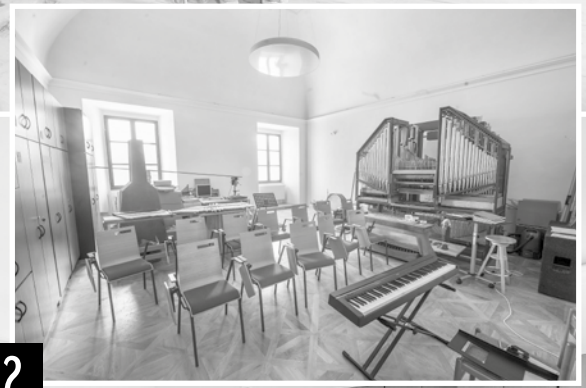


1 *Biskupský pokoj sloužil po dobu rekonstrukce k uskladnění hodnotného mobiliáře*

2

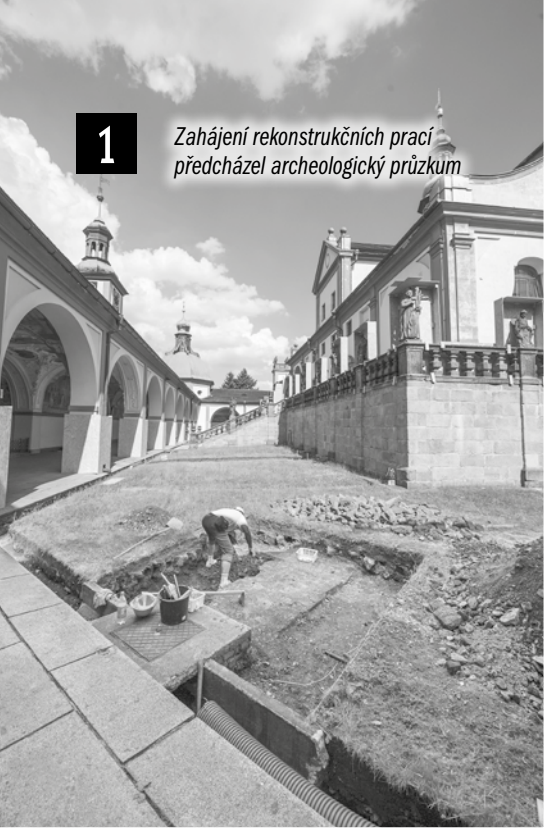


1 *Odstraněním nepůvodní příčky vznikla prostorná zkušebna Svatohorského chrámového sboru s hudebním archivem*

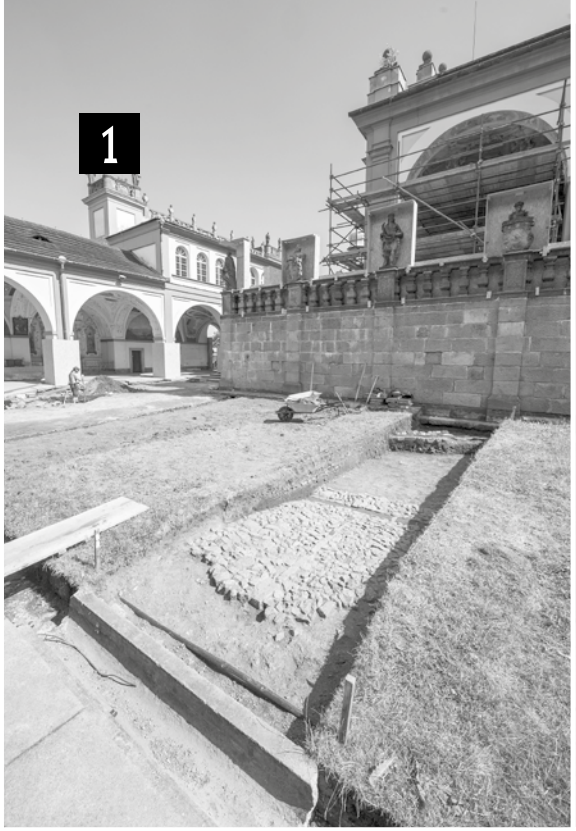


2





1 *Zahájení rekonstrukčních prací předcházel archeologický průzkum*



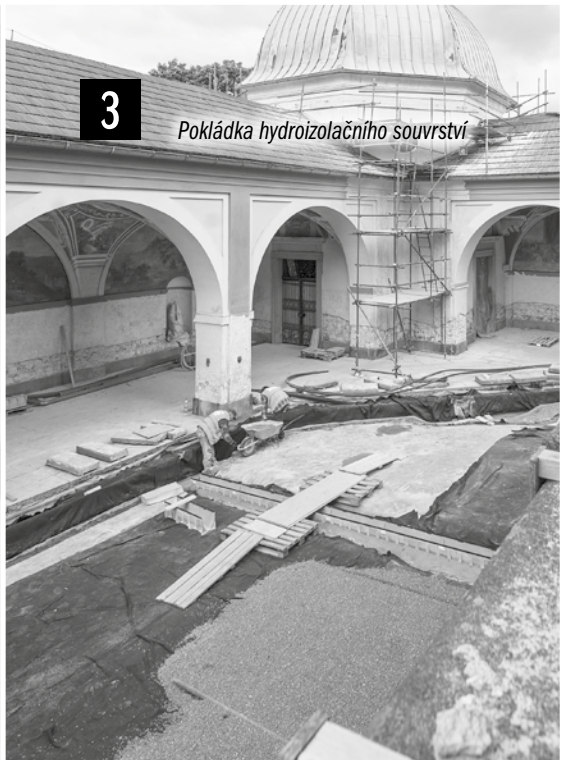
1



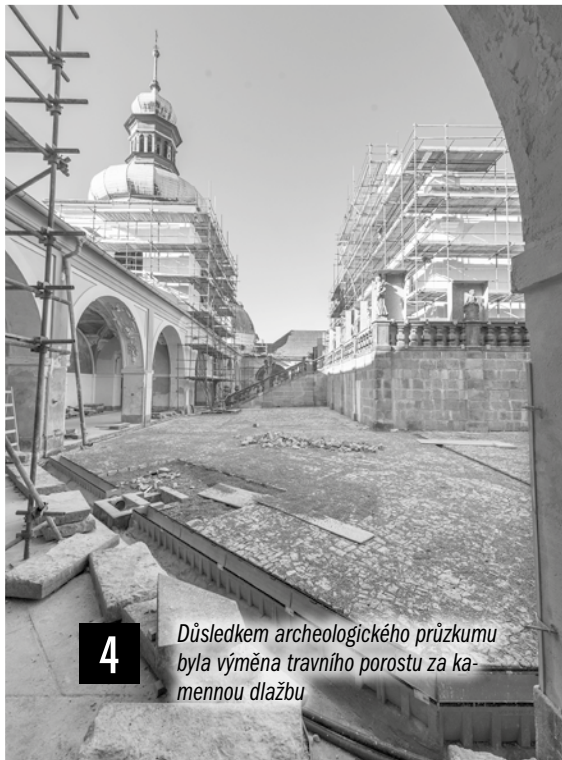
2 *Odstraňování trávníku a příprava drenáží*



1



3 *Pokládka hydroizolačního souvrství*



4 *Důsledkem archeologického průzkumu byla výměna travního porostu za kamennou dlažbu*



5



1 *Demontáž schodiště Pražské brány*



2 *Provizorní schodiště z palet*



3 *Osazení původních stupňů na svá místa*



1 *Demontáž kamenných prvků na severní straně náměstí. Havarijní stav opěrních zdí byl provizorně sanován dřevěnými výztuhami.*



2 *Průčelí Svaté Hory je po otryskání fasády. Makovice sejmuty. Sokl mariánského sloupu se začíná opět instalovat na své místo. Sloup se soškou je v rukou restaurátorů.*

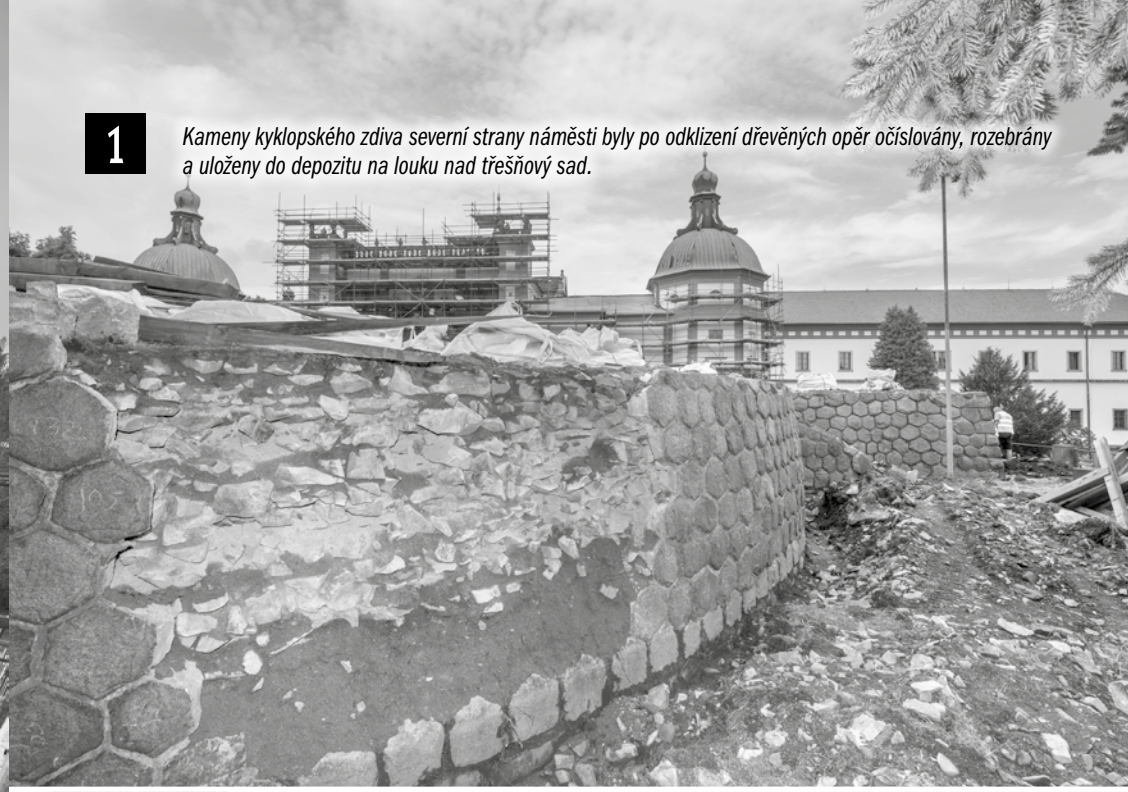


Pohled na sejmuté kamenné prvky náměstí, dočasně uložené na louce nad třešňovým sadem.



3 *Fasáda je hotová, makovice osazeny. Jsou dokončovány iluzivní malby průčelí a pokračuje dláždění náměstí. Kamenné prvky jsou osazeny. Foto pořízeno z lešení kolem mariánského sloupu.*

Zajímavý pohled na stavební ruch na náměstí



1 *Kameny kyklopského zdiva severní strany náměsti byly po odklizení dřevěných opěr očíslovány, rozebrány a uloženy do depozitu na louku nad třešňový sad.*



2 *Kyklopské zdivo bylo sejmuto...*



3 *Část obvodu náměstí byla odbagrována, aby zde byl vytvořen prostor...*



5 *Pohledová část opěrné zdi byla opět obložena kyklopským zdivem a pokračuje se vybetonováním základů pro schodiště.*



4 *...pro vybetonování nové opěrné zdi.*



6 *Práce pokračuje betonáží schodiště a stavbou opěrné zdi.*



7 *Schodiště je krátce před dokončením.*



1 *Na tomto obrázku máte možnost zblízka nahlédnout pod šikovné ruce kameníků.*



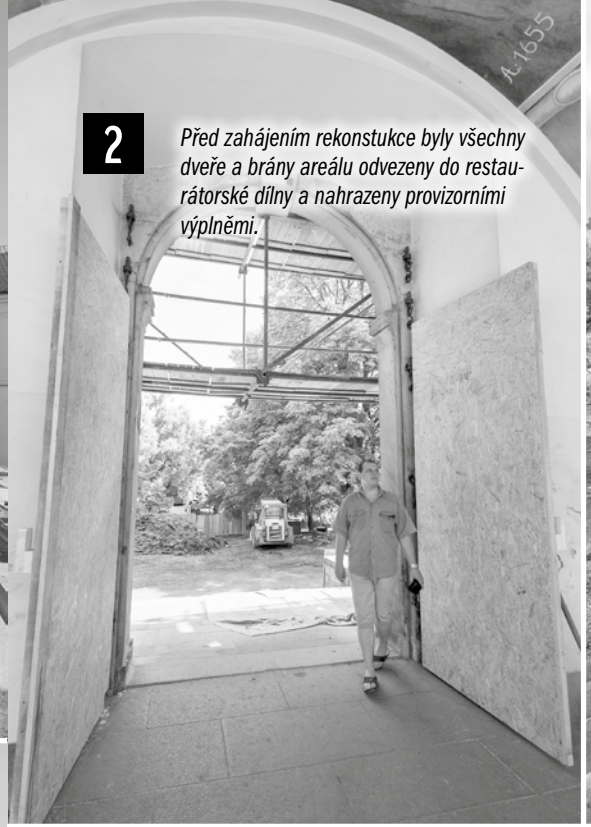
8



2 *Kameníci si s tímto hlavolamem poradili velmi dobře.*



3 *Výsledek jejich práce můžete posoudit sami.*



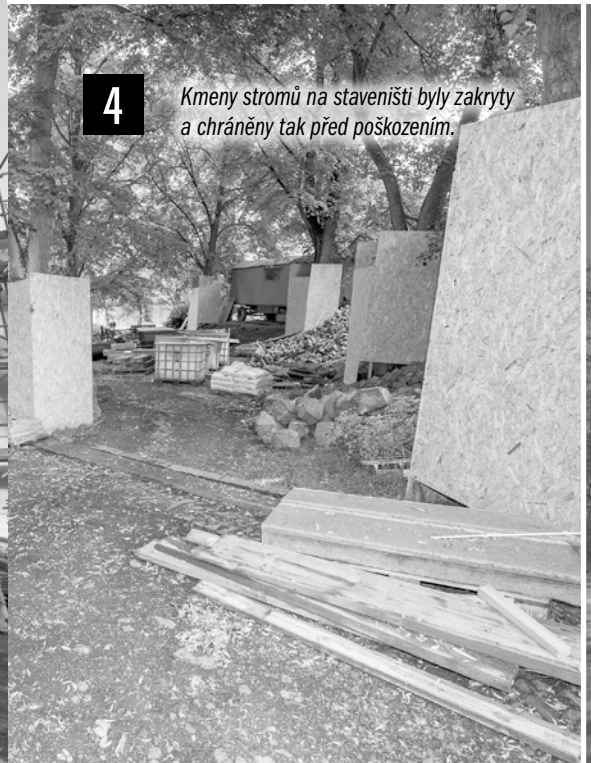
2 *Před zahájením rekonstukce byly všechny dveře a brány areálu odvezeny do restaurátorské dílny a nahrazeny provizorními výplněmi.*



3 *Přesuny materiálu v areálu probíhaly výhradně ručně*



1 *Důležité zázemí stavby se rozkládalo před Březnickou branou.*



4 *Kmeny stromů na staveništi byly zakryty a chráněny tak před poškozením.*



5

List přátelům

Několik poznámek k četbě Starého zákona

Úvodem:

Na arabské poušti sedí večer u ohně beduíni. Starý beduín vypravuje poutavý příběh. Všichni se dívají na plápolající oheň. Je mezi nimi i jeden evropský cestovatel. Když vypravěč skončil, otázal se cestovatel: „A je to vypravování skutečně pravdivé?“ Beduíni na něj upřou udivené pohledy: „Co to ten člověk říká, což nevidí, že je to pravda?“

Bible

Máte v ruce bibli. Mnozí lidé se také táží udiveně: „A je to všechno pravda?“ My věřící víme, že je to pravda a dokonce vdechnutá Božím Duchem. Říká nám, co potřebujeme ke své spáse. Ale je to pravda podávaná jinou formou, jiným způsobem, nám někdy nezvyklým, řečí orientálních lidí dávných dob. Je to vzácné víno podávané v pohárech dávného orientu.

Co hledáme v Písmě svatém?

Nehledáme v něm ani suchou historii, ani astronomii, ani biologii nebo vědeckou antropologii, i když se takové poznatky také v bibli vyskytují. Co hledáme, vystihuje svatý Pavel ve 2. listě k Timoteovi (3, 16–17): Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti. „Může dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše.“ Tedy moudrost ke spasení – tu hledáme a nalézáme v Písmě.

Boží pedagogika

Boží zjevení nebylo dáno lidem najednou a v definitivní plnosti. Sledujeme v něm jakoby svítání. Nové a nové pravdy přicházejí, tak jak je lidé byli schopni přijmout a směřují k jednomu cíli: k plnosti Nového zákona. K Ježíši Kristu, Slunci, které vzešlo nad lidstvem.

Jak vznikl Starý zákon?

Boží muži, osvícení Duchem svatým, zapsali svá vnitřní nebo i vnější sdělení, zachytili dále starobylé tradice Izraele a moudrost své doby v rozmezí mezi léty 1000 až do prvního století před Kristem. Na jednotlivých knihách často pracovalo více autorů v různých dobách. Jen Kristova Církev a nikdo jiný, vedená Duchem svatým, nám může bezpečně říci, které spisy patří k Písmu svatému.

Literární formy

Boží slovo ve Starém zákoně je podáváno v různých literárních formách. Jsou v něm vzácné hymny, básně, podobenství, přísloví, naučné knihy, vzdělávací, poučná a oslavná vypravování. Taková poučná a oslavná vypravování s historickými prvky jsou např. kniha: Jonáš: Bůh miluje i pohany. Tobiáš: Oslava rodiny věrné Hospodinu. Judit a Ester: Bůh je mocný a může zachránit svůj lid i slabou ženu.

Celkově bychom snad mohli charakterizovat dějiny Starého zákona jako epos Izraele o vědoucím Božím zájmu o člověka, o jeho mocném a spravedlivém vedení a o věrné a milosrdné lásce Boha k Izraeli a k lidstvu vůbec.

Jeden příklad, jak chápat biblická vypravování

V knize Geneze je podvojná zpráva o stvoření světa a člověka. Není to pohádka ani látka pro manželské vtipy. Je to hymnus v próze a obsahuje vznešené pravdy o kráse a slávě světa:

a) Je jeden Bůh (ne tedy Olymp bohů a bohyň).

b) Bůh stvořil všechno: hvězdný vesmír (oproti astrálním božstvům Babylona),
všechno živé (oproti zvířecím božstvům Egypta),
všechno, co stvořil je dobré, neboť On je dobrý (neexistuje božstvo zlé, hmota není zlá).

c) Bůh stvořil se zvláštní láskou a péčí člověka. Dal mu dech života, dar poznání, dar svobodného rozhodování a tím možnost lásky.

d) Bůh stvořil člověka jako muže a ženu. Tedy i žena je dílem Boží lásky. Byla stvořená – řečeno velmi obrazně – z boku muže. To znamená, že je mu rovna v lidství, je blízká jeho srdci. Manželství je Boží ustanovení pro trvání lidského rodu a pro štěstí člověka.

e) Co je zlého v lidském životě? Je to neposlušnost k plánu Boží lásky s člověkem. Přináší neštěstí: rozvrat vzájemnosti mezi lidmi, výčitky a hanbu před vlastním svědomím, zlý vliv na celý lidský rod.

Písmo a dějiny

Dějepisné knihy Starého zákona nejsou historií v dnešním běžném smyslu. Tak antičtí dějepisci nikdy nepsali. Dějiny Starého zákona chtějí být zároveň oslavou Boží moci (i mimopřirozené), oslavou spravedlnosti a milosrdenství. Někde převládá oslava nad fakty. Jsou to dějiny spásy. Ale dnešní věda, zvláště archeologie, potvrzuje stále více, že je v Písmě historických údajů mnohem víc než se často myslelo.

Žalmy

Jsou to modlitby z různých dob. Nesou před Boží tvář celkem všechno, co může cítit lidské nitro. V některých žalmech nás mohou znepokojit hrozby a kletby na nepřátele. Ve Starém zákoně ještě nenadešel čas Kristovy lásky a odpuštění. Ale můžeme se tyto žalmy modlit jako exorcismy nad ďábelskou zlobou světa, (Co jí je!) v duchu ryzí horlivosti pro spravedlnost a Boží čest.

Krutosti v bojích Izraele

Zní nám tvrdě. Poněkud je vysvětlí neřestný život pohanských kmenů s lidskými obětmi a kultovní nemravností. Modlářství bylo stálým pokušením pro lid Izraele. Lecos vysvětlí suverenita Boží spravedlnosti a také drsné mravy tehdejších národů. – Písmo mluví také o lidských neřestech a hříších. Nastavuje tak zrcadlo lidem všech časů.

Poezie v Písmě svatém

Je třeba mít smysl a cit pro jeho bohatě obrazný a symbolický sloh. Například velepíseň je oslavou lidské lásky a zároveň hymnus o Boží lásce k vyvolenému lidu. Přednášela se v jeruzalémském chrámě o velikonočních svátcích.

Závěr

V Písmě mě neznepokojuje to, čemu nerozumím, ale znepokojuje mě to, čemu rozumím. (Mark Twain)

Ze spisů ThDr. V. Holakovského, CSsR, vybral P. V. Jedlička, CSsR

Slavnost

Homilie P. Antona Verbovského

Neposkvrněného početí Panny Marie

Dogma o Neposkvrněném početí, které v roce 1854 vyhlásil papež Pius IX., říká, že:

„Panna Marie byla v první chvíli svého početí zvláštní milostí a výsadou všemohoucího Boha, vzhledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského pokolení, uchráněna od jakékoliv skvrny dědičného hříchu.“

Možná má tato teologická formulace za následek to, že k slavení přistupujeme s jakousi vnitřní nejistotou. Máme jistě mnoho otázek.

Může být člověk již v okamžiku početí očištěn od prvotního hříchu, může se stát nevinným? Vždyť to nejde do hlavy…

Nemá Bůh takovou moc, aby to učinil? Nemůže Bůh ve své lásce k Marii jako Matce Ježíše udělat tento zázrak, který se nám těžko vysvětluje a chápe?

Když Michelangelo dokončil „Pietu“, kardinál Jean de Villiers, se ho prý zeptal: *„Nevypadá Maria příliš mladě?“* Na což měl on odpovědět: *„Eminence, ženy čisté, nevinné udrží své mládí déle.“*

Michelangelo pomocí skály vyjádřil to, co se nám zde slovy těžko vyjadřuje. Maria zůstává krásnou, protože žádná skvrna hříchu ji nezasáhla. Je pro nás pozváním zanechávat naši cestu hříchu, aby se krása Boha v nás dostávala na povrch. Hřích mění obraz člověka, doslova ho ničí. Můžeme to mnohokrát vidět na lidech, kteří skrze různé závislosti či životní situace padli do vln hříšného života, jak se z nich postupně stávaly lidské trosky. A když se obrátili, když se začali vzdalovat hříchu, bylo vidět, jak najednou i jejich oči začaly zářit krásou.

Díváme-li se na kosmetiku v obchodech, vidíme, kolik peněz „stojí“ lidská krása, a člověk mnohokrát nelituje za to peníze dát. Ale všechno je jen dočasné, trvá to možná jeden večer, týden či měsíc. Pak je to třeba znovu za nemalý obnos peněz obnovit. Neříkám, že je to hříšné. Je důležité být upraven, dbát o vnější vzhled. Bůh se chce s láskou dotknout našeho vnitřního světa - života, upravit ho, zkrášlit, udělat čistým - a hlavně - dělá to zdarma. Možná se mnohokrát bojíme toho, že Bůh, když očišťuje náš život, nám všechno „krásné“ vymaže. Ale je to právě naopak. On vymaže pouze to, co náš život neučiní čistým a krásným. Špína hříchu nemůže být krásná, ačkoli se tak prodává. To naše oči jsou mnohokrát zašpiněné a my se díváme „nečistě“, přestože si myslíme, že vidíme čistě.

Maria čistotou svého srdce dokáže přijmout Boží plán, neboť vidí na prvním místě Boží cestu, ne tu svou. Nerozumí všemu, ale cítí, že to má tak být. Bůh přece nezve do bezvýznamnosti, či nepotřebnosti. Hřích člověku namlouvá, že ztrácí, že se mu něco nedovoluje, že se mu bere nějaká "radost". Bůh však v čistém srdci ukazuje, že On dává a je třeba pouze přijímat. A touto myšlenkou se můžeme cítit pozváni žít tajemství dnešní slavnosti.

P. Anton Verbovský, CSsR

Více je třeba poslouchat Boha než lidi

Když **služebníci přivedli apoštoly a postavili** *je před veleradu, začal je velekněz vyslýchat: „Přísně jsme vám přece přikázali, že v tom jménu už nesmíte učit.“ Ale Petr a ostatní* **apoštolové** *na to řekli: „Více je třeba poslouchat Boha než lidi.“* Každý křesťan spolu s darem velikonoční apoštolské víry obdržel i úkol! Tím úkolem je předávat Boží slovo dál, vydávat o Ježíši Kristu svědectví. Právě na Petrově chování můžeme vidět, jakou proměnu je schopen Duch Svatý způsobit v člověku, který se ještě krátce předtím choval tak nevyrovnaně, ustrašeně a nespolehlivě. Žasneme, jak se Petr najednou změnil, nepoznáváme ho, ptáme se, zda je to skutečně on. Nyní má před sebou celou veleradu, všechny ty mocné, kteří rafinovaně a krutě likvidovali Ježíše, a nikde ani stopa po strachu. Žádná bázeň, žádná kompromisní prohlášení či hledání únikové cesty ze situace, kdy je třeba přiznat se ke Kristu, kde jde doslova o život. Každé slovo zní pravdivě, odvážně a přímočaře. Žádná hrozba ani zastrašování nemají sílu zlomit tento postoj v srdci těch, kdo uvěřili ve vzkříšeného Ježíše. Jan Pavel II. učil: *Pravda je nejhlubším požadavkem lidského ducha.* Dovést ji účinně bránit, neustupovat zbaběle při náporu nepřátel, lži a klamu, to je statečnost. Být statečným znamená pevně setrvávat v dobrém, i když hrozí nebezpečí. *Kdo se nenechá přemoci pravdou, bude přemožen omylem.* (Sv. Augustin) Lidé v tom měli zmatek v průběhu celých dějin a vždy povstávali proti sobě a bojovali proti sobě navzájem. Proto *„***více je třeba poslouchat Boha než lidi***“*. Ano, Boha, protože všechny kompetence, které si lidé navzájem dělí a uzurpují, jsou tak labilní, tak omylné a nejisté, že kdyby k nim nebyl promluvil ten, který všemu rozumí a zná celé tajemství našeho člověčenství, našeho rozumu i naší vůle a naší lásky, nikdy bychom se nepřestali zamotávat ve svých záludnostech a nedorozuměních. Jan Pavel II. učil: *Nepřijímejte za pravdu nic, čemu schází láska. A nepřijímejte nic jako lásku, pokud tomu chybí pravda. Jak to řekl Ježíš, pouze pravda vás osvobodí. A pravda není plodem představivosti jednotlivce. Bůh nám dal inteligenci, abychom poznali pravdu a vůli, abychom dosáhli toho, co je mravně dobré. Bůh vám dal světlo svědomí, abyste řídili svá rozhodnutí, abyste milovali dobro a vyhýbali se zlu. Morální pravda je objektivní a může ji vnímat vhodně formované svědomí.* Je to tak dobře, že přišel Ten jediný, vždy a ke všemu skutečně kompetentní, který je Pravda, Cesta a Život, a promluvil nám do našich věcí. Protože ani nejdemokratičtější demokracie by to nemohla vyřešit. Bez jeho slova by se člověk v tajemství svého života a myšlení nikdy nezorientoval.



V své řeči Petr řekl: *„Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch Svatý, kterého* **Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“** To je řeč

ne pro nějakou rétoriku, ale řeč plynoucí z výrazného vědomí toho, oč jde. Možná s trochou lítosti vnímáme první léta Církve, kdy byli mnozí - nejen apoštolové - uchvacováni Duchem Božím, byli ve víře pevní, stateční. Můžeme něco takového prožívat i my s odstupem tolika staletí? Co tomu dnes chybí? Je třeba začít u sebe. Co chybí mně? Přijímám Ježíšovo slovo s takovou otevřeností Duchu Svatému jako apoštolové? Beze zbytku, bez výhrad? Čím je mi Písmo svaté? Čím je mi modlitba, mše svatá, svátosti? Jak reaguji, když se mě někdo ptá na mou víru? Bojím se odpovědět, nevím, co říct? Proč? Není to příležitost, abych se něco dočetl, sám se něco dozvěděl? Jako apoštolové se ocitali, ocitají se křesťané ve všech dobách před soudem světa v různých obměnách. Kolik zla se rozšiřovalo ve světě kvůli lidské zbabělosti, kolik zla bylo zastaveno kvůli odvaze a statečnosti věřících. V dnešním světě se zlo organizuje. Organizujme se i my. Evangelium nás učí nazývat dobro dobrem a zlo zlem, ale učí nás také, že můžeme a musíme přemáhat zlo dobrem. Abychom i my dnes obstáli, upevňujme v sobě víru skrze modlitbu. Však mnoho zmůže a je velmi účinná modlitba spravedlivého. (Jak 5,16) Buďme věrohodnými svědky pro naše dobro. Bůh žádné svědky nepotřebuje. Naše svědectví mu nic nedává. To my potřebujeme Kristovo svědectví. To, o kterém řekl před Pilátem: „Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě.“ (Jan 18,37)



O. Krzysztof Strzelczyk, CSsR

Listárna

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BŘEZNICE

Pouť dětí, mládeže a dospělých

na Svatou Horu v závěru Svatého roku milosrdenství

Dne 29. října 2016 jsme prožili spolu s rožmitálskou farností pouť na Svatou Horu. Sešlo se nás přibližně 50 poutníků i malých „poutníčků“, včetně pana faráře z rožmitálské farnosti. Vyrazili jsme ráno vlakem z březnického nádraží a v Příbrami jsme absolvovali pěší výstup na toto svaté místo, zasvěcené Panně Marii, která se za nás přimlouvá u Boha a pomáhá nám na našich životních cestách.





Společné setkání jsme zahájili mší svatou, na které jsme si vyprošovali milosti Ducha svatého k prožití této pouti. Naše děti obohatily mši svatou zpěvem rytmických písní a na závěr připojily hymnu roku milosrdenství s názvem „Blahoslavení“. Během celého dopoledne byla i příležitost ke svátosti smíření.

Po mši svaté jsme se posilnili z vlastních zásob a ohřáli v místní kavárně, což uvítaly především naše děti, které si smlsly na horké čokoládě.

Pater David Horáček nám byl cenným průvodcem během celé pouti a jeho výklad v průběhu prohlídky nás obohatil o nové zajímavé informace.



Cílem našeho putování ale nebyla jen touha vidět nepoznané a nově rekonstruované prostory, ale vytvořit společenství lásky s lidmi podobného smýšlení na cestě za stejným cílem, kterým je náš Pán Ježíš Kristus. V tomto duchu jsme také přijali požehnání na zpáteční cestu.

Prožili jsme příjemné chvíle a díky Bohu za ně.

Vděční poutníci

Zprávy ze Svaté Hory

- Studenti a řeholní bratři Pražské provincie, Bratislavské a Michalovecké viceprovincie redemptoristů prožili na Svaté Hoře ve dnech 8. - 15. září **duchovní cvičení** před zahájením akademického roku. Exercicie vedl P. David Horáček, CSsR.
- **Pouť bývalých svatohorských ministrantů** se uskutečnila v sobotu 10. září.
- Tento den na svatohorském náměstí probíhal též IX. ročník tradiční **Příbramské svatohorské šalmaje**.
- V první polovině září zavítali na Svatou Horu neobvyklí hosté. V klášteře se usídlili **netopýři**, zřejmě šlo o druh netopýra rezavého. Ve dne spokojeně spali zavěšeni za obrazy v horní chodbě, večer pak ožili a přelétávali překvapeným obyvatelům nad hlavami. Čilý netopýří rej znamenal pro někoho nevšední zážitek, pro některé jedince byl spíše bobříkem odvahy.



P. David Horáček byl velmi překvapen, když na něho v přítmí pokoje čekaly dva urostlé exempláře netopýra rezavého.

- V sobotu 17. září uspořádala Farní charita Příbram v rámci **Dne pro rodinu pouť nemocných**, den bez bariér. Při mši svaté v 11 hodin, kterou celebroval biskup Karel Herbst, byla udělována svátost nemocných.
- V pátek 30. září zemřela dlouholetá svatohorská varhanice **Ludmila Štefaniková**. Její pohřeb se konal ve svatohorské bazilice v sobotu 8. října v 11 hodin.
- **Farní charita Příbram** poděkovala za 25 let svého působení při mši svaté v bazilice v úterý 11. října v 15 hodin. Celebrantem byl pan kardinál Dominik Duka.
- V závěru roku milosrdenství uspořádala březnická a rožmitálská farnost dne 29. října na Svatou Horu **pouť dětí, mládeže a dospělých**.
- 151. zasedání **výboru Matice Svatohorské** se konalo 30. září 2016. Výbor na něm schválil m. j. změnu frekvence vydávání časopisu Svatá Hora. **Od ročníku 2017 bude vycházet jako čtvrtletník (4 čísla/rok).**
- 152. zasedání **výboru Matice Svatohorské** se uskutečnilo 4. listopadu 2016.
- Svatohorský chrámový sbor oslavil **svátek sv. Cecílie**, patronky všech hudebníků v úterý 22. listopadu mší svatou v 17 hodin a slavnostními zpívanými svatocecilskými nešporami. Předsedal jim P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR. Aby mohl sbor i v následujících letech svým zpěvem důstojně doprovázet bohoslužby, potřeboval by posílit. **Prosíme tedy zpěvačky a především zpěváky, aby neváhali a přidali se k nám!**
- Po celou dobu adventní počínaje 28. listopadem (kromě nedělí) se konaly **rorátní mše svaté** v 6 hodin.
- Ve středu 7. prosince se uskutečnil další **benefiční koncert** na podporu stavby velkých svatohorských varhan. Tradičně jej pořádal Ing. Ivan Fuksa ve spolupráci s Maticí svatohorskou. Účinkujícími byli opět umělci operní pěvec Vratislav Kříž a trumpetista Vladimír Rejlek. Na varhany je tentokrát doprovodil Martin Moudrý.



- Ve čtvrtek 15. prosince v 16 hodin byla na Svaté Hoře slavnostně zahájena **výstava betlémů** Spolku příbramských betlémářů. Přítomné krátce oslovil a obřad přivítání světla vedl P. Jan Kuník. Návštěvníci mohli výstavu zhlédnout po celé vánoční období.



- Vepřekův smíšený sbor uspořádal ve středu 21. prosince v bazilice **předvánoční koncert**. Pod vedením P. Šmolíka zazněly mimo jiné Missa in B J. J. Ryby a Hallelujah G. F. Händela.
- 22. prosince byly v bazilice ozdobeny vánoční jedle a instalován betlém, výjimečně v kapli českých patronů.



Vánoční jedli již po několikáté daroval pan Josef Melichar z Příbramě. Děkujeme jemu i jeho rodině za krásnou vánoční atmosféru v bazilice.



- V pátek 23. prosince v 18 hodin přinesli na Svatou Horu příbramské skautské oddíly **betlémské světlo**.
- Na **Štědrý den** zazněly při půlnoční mši svaté v 16 hodin skladby V. A. Michny a F. X. Brixiho a na Boží Hod vánoční sbor doprovodil bohoslužbu vánočními koledami. 26. prosince chrámový sbor pod vedením svatohorského regenschoriho M. Troupa zazpíval výběr skladeb z vánočního repertoáru.



- Obnovená tradice **Zpívání u jesliček** se letos uskutečnila ve dnech 25., 26. prosince a 1. ledna vždy od 14 hodin.
- Místo tradiční silvestrovské „noční“ bohoslužby na závěr občanského roku se letos 31. prosince přesně o půlnoci konala **novoroční mše svatá**. Celebroval ji kardinál Dominik Duka.
- V období od září do konce roku navštívily Svatou Horu **poutní výpravy** z ČR – Ledeč nad Sázavou, Pečky, Jiříkov, Sušice, Jamné u Jihlavy, Olbramovice, Praha, Moravskokrumlovské děkanství (180 lidí + 3 kněží), charita Horažďovice, Plzeň, Velešín, sbor z Lysé nad Labem, Beroun, Horní Cerekev, Jihlava, Sedlčany, žáci ze ZŠ Rožmitál, Moutnice u Brna, charita Staňkov. Ze zahraničí přijeli poutníci z Německa - 3x, Španělska – 2x, Austrálie, Polska - 2x, USA – 2x, Slovinska, Singapuru a Kanady.



Stavba velkých svatohorských varhan

Stavba svatohorských varhan se blíží do finále. Ve varhanářské dílně se celý rok 2016 pilně pracovalo na sestavování jednotlivých částí varhan k sobě tak, aby varhany pomalu ukázaly svou majestátnost a v srpnu 2016 zazněly dokonce již jejich první tóny. Obě pedálové věže s měchy a vzduchovody a též obě zvonkohry byly přivezeny na Svatou Horu a uloženy zatím v kapli sv. Ignáce.

Za rok 2016 bylo shromážděno a zaplaceno přes 2.700.000,– Kč. K 31. 12. 2016 bylo shromážděno a zaplaceno 14.773.053,– Kč, tedy 99% z plánované ceny nástroje. Za Vaši štědrost děkujeme!

V roce 2017 by měl být upraven kůr svatohorské baziliky, aby na něm mohly být instalovány varhany. Stavební statická úprava kůru však bude obnášet další náklady v řádech milionů korun, proto budou potřeba ještě další finance a zatím se přesně neví, kdy se bude moci na kůru začít s instalačními pracemi. Termín instalace varhan nyní tedy leží v rukách ŘKF Svatá Hora, Arcibiskupství pražského a Národního památkového ústavu.



V roce 2016 proběhly ve svatohorské bazilice **dva benefiční koncerty** pod záštitou pana Ivana Fuksy. První z nich se uskutečnil 4. května a druhý 7. prosince. Adventní program připravili barytonista Vratislav Kříž, trumpetista Vladimír Rejlek a varhaník Martin Moudrý. Výtěžek z koncertu 17.380,– Kč byl použit na dostavbu svatohorských varhan. Posluchači měli možnost poprvé shlédnout části hotových varhan (pedálových věží) v kapli sv. Ignáce v bazilice. Všem interpretům i příznivcům děkujeme!

Od května 2014 je možné darovat finanční obnos prostřednictvím internetové aplikace Adopce varhanních píšťal: www.svata-hora.cz/varhany/adopce. V nákresu uvidíte, které píšťaly jsou již adoptované (zlaté) a které ještě čekají na svého majitele. Od 1. května 2014 dodnes bylo adoptováno celkem **112 varhanních píšťal za celkem 2.852.000,– Kč**. Všem adoptivním dárcům DĚKUJEME!

K dispozici je tedy již jen **42 varhanních píšťal k adopci**! Letos mají dárci poslední možnost, jak vepsat své jméno do svatohorských varhan. Adoptujte tedy zbývající píšťaly na: www.svata-hora.cz/varhany/adopce

- Každý dárce obdrží certifikát o adopci konkrétní píšťaly
- Při svěcení varhan dostane každý adoptivní dárce maketu varhanní píšťaly
- Dary je možné odečíst ze základu daně pro daňové přiznání

Dary můžete zasílat na číslo účtu veřejné sbírky: 050016-0523967309/0800. Tato sbírka byla oznámena Krajskému úřadu Středočeského kraje dne 30. ledna 2013.

Dary můžete složit i v hotovosti v sakristii na Svaté Hoře. Sbírku organizuje: Matice Svatohorská, občanské sdružení, IČ: 70829071, Svatá Hora 591, 261 80 Příbram, e-mail: matice@svata-hora.cz

Miloslava Šmolíková

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2017

23. 3. –26. 3.	Exercicie „Trpělivost s církví“	*P. Ondřej Salvet*	1200,– Kč
27. 3. –31. 3.	Exercicie „Za všechno děkujme Pánu“	*P. Jan Kuník*	1510,– Kč
27. 4. –30. 4.	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé „Hledání zdrojů síly ke službě“	*Mons. Aleš Opatrný*	1200,– Kč
8. 5. –12. 5.	Exercicie	*P. Karel Satoria*	1510,– Kč
22. 5. –26. 5.	Exercicie „Bůh uzdravuje náš život“	*P. Josef Michalčík, CSsR*	1510,– Kč
29. 5. –2. 6.	Exercicie „Seminář obnovy víry“ I.	*P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR*	1510,– Kč
8. 6. –11. 6.	Exercicie „Boží slovo – pokrm k životu“	*Mons. Aleš Opatrný*	1200,– Kč
19. 6. –23. 6.	Exercicie „Škola Ducha svatého“	*P. Jan Sokulski, CSsR*	1510,– Kč
17. 7. –21. 7.	Exercicie „Ježíšova podobenství“, začátek mší svatou	*P. Petr Beneš, CSsR*	1510,– Kč
14. 8. –18. 8.	Exercicie v mlčení pro lidi středního věku	*P. Angelo Scarano, S.S.L.*	1510,– Kč
27. 8. –2. 9.	Exercicie pro kněze	*P. Miloslav Kabrda, SDB*	2310,– Kč
4. 9. –8. 9.	Exercicie „Za svatými na cestě životem“	*P. Jan Sokulski, CSsR*	1510,– Kč
14. 9. –17. 9.	Exercicie pro seniory I. – „Jak naložit s minulostí, když se blížíme k závěru?“	*Mons. Aleš Opatrný*	1200,– Kč
17. 9. –22. 9.	Exercicie podle sv. Ignáce	*P. Cyril John, SJ*	1910,– Kč
25. 9. –29. 9.	Exercicie „Přímluvná modlitba a její místo v našem životě“	*P. Josef Michalčík, CSsR*	1510,– Kč
2. 10. –6. 10.	Exercicie „Seminář obnovy víry“ II.	*P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR*	1510,– Kč
12. 10. –15. 10.	Exercicie pro seniory II. – „Jak naložit s minulostí, když se blížíme k závěru?“	*Mons. Aleš Opatrný*	1200,– Kč
12. 11. –18. 11.	Exercicie pro kněze – „Opory našeho života“	*Mons. Aleš Opatrný*	2310,– Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večeří v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na http://www.svata-hora.cz. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

8. 12. **Slavnost Panny Marie** Počaté bez poskvrny prvotního hříchu. Mše v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
24. 12. **Štědrý den.** Ranní rorátní mše v 6. 00. Další mše v 7.00, 9. 00. Mše svatá v 17.00 není.
25. 12. **Boží Hod vánoční.** Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
26. 12. **Sv. Štěpána.** Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
27. 12. **Svátek Svaté Rodiny.** Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
31. 12. **Sv. Silvestra.** Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00. Mše svatá na závěr občanského roku ve 22. 30.
1. 1. **Slavnost Matky Boží Panny Marie.** Zasvěcený svátek. Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
6. 1. **Slavnost Zjevení Páně** (Tří králů). Doporučený svátek. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
8. 1. **Svátek Křtu Páně.** Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
14. 1. **Bl. Petra Donderse, CSsR.** Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00.
21. 1. **112. výročí povýšení na basilicu.** Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00.
2. 2. **Uvedení Páně do chrámu** (Hromnice). Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
1. 3. **Popeleční středa.** Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00. Den přísného postu. Udělování popelce při všech mších.
13. 3. **Výroční den zvolení papeže Františka.** Mše svaté v 7.00, 9.00, 17. 00.
18. 3. V 9.00 **postní duchovní obnova**. Ostatní mše sv. v 7.00, 17. 00.
20. 3. **Sv. Josefa.** Doporučený svátek. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
25. 3. **Zvěstování Páně.** Doporučený svátek. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00, 17. 00.
1. 4. V 11.00 **pouť díků** za záchranu muklů, kteří přežili propad v noci z 31. 3. –1. 4. 1962
9. 4. **Květná neděle.** Mše svaté 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.
13. 4. **Zelený čtvrtek.** Mše svatá jen v 17.00 na památku poslední večeře.
14. 4. **Velký pátek.** V 15.00 Křížová cesta v parku. V 17.00 Velkopáteční obřady.
15. 4. **Bílá sobota.** Boží hrob otevřen od 6. 30. Obřady velikonoční vigilie ve 20. 00.
16. 4. **Boží Hod velikonoční.** Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30. Žehnání pokrmů.
17. 4. **Pondělí velikonoční.** Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00, 15. 30.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle: Areál otevřen 6.30–17.00
Mše svaté v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání
Po odpolední mši svaté jsou zpívané nešpory
Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota: Areál otevřen 6.30–18.00
Mše svaté v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)
Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svaté v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svaté půlhodinová adorace

V pátek Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu Po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence

V květnu Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svaté májová pobožnost s katechezí

Svátost smíření: Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli
Zpovědní služba v bazilice po–so 10.00–12.00 hod. a 13.30–16.30 hod.

Schody: Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & pátek: 9.00–12.00; 13.00–15.30

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Prodejna, infocentrum a muzeum na Svaté Hoře

Odpovědná osoba Martina Jechortová.
Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,
E-shop: http://shop.svata-hora.cz

Otevírací doba:
neděle: I. – XII: 9.00–17.00 • pondělí – sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.
Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídka nové expozice muzea. Každý den v otevírací době prodejny.

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP
Projekt CZ.1.06/5. 1. 00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

INTEGROVANÝ OPERAČNÍ PROGRAM
EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ
MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

Svatá Hora Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s, Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: http://www.svata-hora.cz, PDA: http://www.svata-hora.cz/pda.
Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.
Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

Bankovní spojení Česká spořitelna, a. s, č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.







Zahájení Šalmaje na svatohorském náměstí